

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan – nummer trettiotvå

Jeff Pippenger

2026-01-20

Nummer trettiotvå

Det har varit en långsam resa att komma fram till Joels bok, med Petrus som vårt vittne. Petrus är en av de mest häpnadsväckande symbolerna i Guds profetiska ord, men är inte alla det? Petrus befinner sig i Caesarea Filippi, och han är också i den övre salen vid pingsten vid tredje timmen, och sedan i templet vid nionde timmen samma dag. Jesus korsfästes vid tredje timmen och dog vid nionde timmen. Petrus kallas till Caesarea vid nionde timmen, men det Caesarea som han kallas till i berättelsen om Cornelius är inte Caesarea Filippi vid foten av Hermonberget, utan Caesarea vid havet, kallat Caesarea Maritima.

Caesarea Maritima är kuststaden vid Medelhavet, omkring 30–35 miles norr om dagens Tel Aviv (uppförd av Herodes den store som en storslagen romersk hamnstad). Den förekommer ofta i Apostlagärningarna (omnämnd 15 gånger) och är den stad som de flesta i Nya testamentet syftar på helt enkelt som ”Caesarea”. Filippus evangelisten bodde där med sina fyra döttrar som profeterade (Apg. 8:40; 21:8). Paulus var fängslad där i två år, framträdde inför landshövdingarna Felix och Festus samt kung Agrippa (Apg. 23–26). Kanske ännu mer betydelsefullt är att Petrus här predikade för den romerske officeren Cornelius – den första stora hedningomvändelsen till kristendomen (Apg. 10) år 34 e.Kr., då den vecka då Kristus bekräftade förbundet med de många tog slut.

Och han skall stadfästa förbundet med många under en vecka; och i mitten av veckan skall han låta slaktoffret och matoffret upphöra, och på styggelsers vinge skall ödeläggaren komma, intill dess att den bestämda änden blir utgjuten över den ödelagda. Daniel 9:27.

Caesarea Maritima tjänade som Judéens romerska administrativa huvudstad och som ett betydande centrum för hedningar. Caesarea Filippi är en annan stad, belägen längst i norr nära Hermons bergs fot (omkring 25–30 miles norr om Galileiska sjön), i det som nu är Golanhöjderna (dagens Banias). Den omnämns endast i evangelierna (Matteus 16:13 och Markus 8:27), när Jesus tog sina lärjungar till Caesarea Filippi. Detta är den berömda plats där Petrus bekände att Jesus är ”Messias, den levande Gudens Son”, och där Jesus förklarade: ”På denna klippa skall jag bygga min församling, och dödsrikets portar skall inte få makt över den” (Matteus 16:13–20). Det var ett hedniskt område med tempel åt grekiska gudar, särskilt bockguden Pan, vars grotto kallades ”helvetets portar”, vilket gör Jesu uttalande där särskilt slående.

De två städerna är fullständigt åtskilda både geografiskt och historiskt—den ena en livlig romersk hamnstad i sydväst, den andra en nordlig hellenistisk/hednisk plats nära Jordanflodens källflöden. Den kustbelägna dominerar Apostlagärningarna, medan den nordliga står i centrum för ett avgörande ögonblick i evangelierna. Caesarea vid havet är en symbol för Rom—vilddjuret, och

Caesarea på jorden är en symbol för draken. Syster White identifierar perioden från korset till pingsten, ”pingstsäsongen”, som började vid korset och slutade vid pingsten.

”Det är med en innerlig längtan som jag ser fram emot den tid då händelserna på pingstdagen skall upprepas med ännu större kraft än vid det tillfället. Johannes säger: ”Jag såg en annan ängel komma ner från himlen, med stor makt; och jorden blev upplyst av hans härlighet.” Då skall, liksom under pingstens tid, människorna få höra sanningen talas till dem, var och en på sitt eget språk.

”Gud kan blåsa nytt liv i varje själ som uppriktigt önskar tjäna Honom, och kan röra vid läpparna med ett glödande kol från altaret och göra dem vältaliga i Hans lov. Tusentals röster kommer att genomsyras av kraften att förkunna de underbara sanningarna i Guds Ord. Den stammande tungan skall lösas, och den blyge skall göras stark att frimodigt bära vittnesbörd om sanningen. Må Herren hjälpa sitt folk att rena själens tempel från all orenhet och att upprätthålla en så nära förbindelse med Honom att de kan bli delaktiga av det sena regnet när det utgjuts.” Review and Herald, 20 juli 1886.

Tekniskt sett skulle den pingstliga tidsperioden börja vid förstlingsfruktens högtid, vilken sammanfaller med Kristi uppståndelse; men utan korsets död skulle det inte finnas något blod för den uppståndne Frälsaren att ta med sig när Han uppstod. Utan Hans död skulle Han, såsom Livets bröd, inte ha vilat på det osyrade brödets högtidsdag, och Livets bröd behövde vila före sitt uppstigande på förstlingsfruktens högtid och därigenom inleda den femtio dagar långa perioden som ledde fram till pingstdagen och pingsthögtiden.

När Kristus kom för att stadfästa förbundet under en vecka, började veckan vid Hans dop, och sedan ”mitt i veckan”, tre och ett halvt år senare, blev Han korsfäst, vilade i graven på det osyrade brödets dag, uppstod på söndagen såsom högtiden för förstlingsfrukten av kornskörden, och inledde därmed den femtio dagar långa pingsttiden som nådde fram till vetets förstlingsfruktshögtid. Från korset till veckans slut, tre och ett halvt år senare, nådde sjuårsperioden sin fullbordan med Cornelius i Caesarea Maritima, som blev den allra första hedniska omvändelsen – till den kristna kyrkan vid veckans slut år 34 e.Kr.

Den vecka då Kristus kom för att bekräfta förbundet är profetiskt 2 520 dagar, och korset är ”mitt i veckan”, så det var 1 260 dagar efter dopet och 1 260 dagar innan Cornelius omvändes. Vid korset korsfästes Kristus vid tredje timmen, och Han dog vid nionde timmen. Detta var början på den pentekostala perioden, och vid dess slut (ty Jesus illustrerar alltid slutet med början) predikar Petrus på pingstdagen sin första predikan ur Joels bok vid tredje timmen i den övre salen, där Kristus mötte lärjungarna på dagen för sin uppståndelse. Petrus håller sedan sin andra predikan över Joel i templet vid nionde timmen. Det är tydligt att tredje och nionde timmen är en alfa- och omegasymbol för början och slutet av den pentekostala perioden.

Rad på rad, när vi ställer den tredje och nionde timmen i dessa två händelser i samklang, finner vi de sex timmarna som en profetisk tidsperiod som båda avger ett vittnesbörd om en åtskillnad. Kristus går från liv till död till liv. Han går från jorden till himlen och tillbaka till jorden. Petrus är utanför och sedan inne i templet. Det finns naturligtvis andra parallella samordningar mellan den

tredje och nionde timmen, men vi behöver först betrakta Petrus, Kornelius och Caesarea vid havet.

Liksom i de profetiska indelningar som representeras av de sex timmarna var det den nionde timmen, när ängeln sändes till Kornelius för att anvisa honom att sända bud efter Petrus.

I Caesarea fanns en man vid namn Cornelius, en officer vid den så kallade italienska kohorten, en from man som fruktade Gud med hela sitt hus och gav folket många allmosor och alltid bad till Gud. Han såg tydligt i en syn, vid nionde timmen på dagen, en Guds ängel komma in till honom och säga till honom: "Cornelius." När han såg på honom, blev han förskräckt och sade: "Vad är det, Herre?" Då sade ängeln till honom: "Dina böner och dina allmosor har stigit upp till åminnelse inför Gud. Och sänd nu män till Joppe och låt kalla hit en viss Simon, som har tillnamnet Petrus." Apostlagärningarna 10:1–5.

En ängels ankomst är en symbol för ett budskap och för ett vägmärke, och ängeln bekräftar att det är ett vägmärke när han säger: "Dina böner och dina allmosor har stigit upp till en åminnelse inför Gud." Vägmärket för veckans avslutning är att Kornelius sänder efter Petrus vid nionde timmen efter att ha fastat i fyra dagar, och det kallas en "åminnelse", vilket är ett vägmärke. Som "centurion" var Kornelius befälhavare över ett hundratal män.

När Petrus befinner sig i Caesarea Filippi i Matteus sexton finns ingen hänvisning till någon timme. Caesarea Filippi är stadens namn vid den tid då Jesus förde lärjungarna dit. I historien i Daniel elva, verserna tretton till femton, verser som uppfylldes i slaget vid Panium och som utgör en förebild för det krig som leder till söndagslagen i Förenta staterna, hette Caesarea Filippi Panium. Petrus befinner sig i verserna tretton till femton när han är i Caesarea Filippi, som är Panium.

Att fastställa att slaget vid Panium var en uppfyllelse av verserna tretton till femton i Daniel elva, och att verserna och historien om slaget vid Panium identifierar ett krig som leder till söndagslagen i Förenta staterna, är exakt så som metodiken rad på rad är avsedd att fungera. Att tillämpa den metodiken kräver att Caesarea Filippi och Panium måste sammanföras, ty den främsta profetiska regeln som behandlar denna sanning är att "var och en av de forntida profeterna talade mer för vår tid än för den tid i vilken de levde". Paulus tillägger att profeternas andar är underordnade profeterna, så att de inte bara alla pekar ut de yttersta dagarna, utan de är också alla överens.

Av denna anledning måste, om och när Panium i Guds profetiska Ord identifieras som Panium och därefter som Caesarea Filippi, båda benämningarna tillämpas i de yttersta dagarna, och de måste sammanfalla, ty de är samma stad.

I samband med denna logik, om än något annorlunda, står Caesarea Filippi och Caesarea Maritima. Petrus gick till Caesarea Filippi med Kristus, men han sändes till Caesarea Maritima av den Helige Ande. Ändå är det Petrus som är den huvudsakliga förbundsgestalten i båda Caesarea. Det underbara med denna linje är att det var vid nionde timmen som Kornelius fick ängels besök och blev tillsagd att sända efter Petrus. Petrus i Caesarea är en profetisk symbol, men de båda Caesarea är tydligt olika. Det ena är Caesarea vid havet, och det andra Caesarea på jorden. Caesarea vid havet är förbundet med hedningarna, och Kornelius var den förste hedniske omvänd, exakt vid

slutet av förbundsveckan år 34 e.Kr. Caesarea vid havet är den nionde timmen och motsvarar Petrus i templet vid pingsten samt Kristi död vid nionde timmen.

Caesarea vid jorden, det vill säga Caesarea Filippi, är den tredje timmen. Det finns inga andra alternativ att välja. Caesarea Filippi i början, den tredje timmen, och Caesarea Maritima i slutet, den nionde timmen. Filippi är alfan för perioden av sex timmar och Maritima är omegan. Omegan vid den nionde timmen var Kristi död mitt i förbundsveckan, och Petrus i templet vid pingsten var också den nionde timmen. Cornelius kallelse efter Petrus överensstämmer med Kristi död, vilken är en förebild på söndagslagen, och också med Petrus i templet vid pingsten, vilket återigen är en förebild på söndagslagen. Cornelius, som den förste omvända hedningen, representerar den förste arbetaren i den elfte timmen vid söndagslagen.

Den tredje timmen då Kristus blev korsfäst, och den tredje timmen då Petrus var i övre salen måste, och kan endast, representera Caesarea Filippi. Den övre sal där Petrus var på pingstdagen var exakt samma övre sal där Kristus visade sig efter sin uppståndelse, himmelfärd och nedstigande. Kristus kom till övre salen och sedan, femtio dagar senare, på pingstdagen, frambar Petrus budskapet i Joels bok i samma övre sal.

Caesarea Filippi är den tredje timmen som sammanfaller med korsfästelsen och den övre salen vid pingsten. Korsfästelsen är en symbol för skingring och den övre salen en symbol för enhet. Detta utpekar Caesarea Filippi som punkten strax före söndagslagen, där den ena klassen skingras och den andra samlas. När historien om slaget vid Panium börjar upprepas, kommer de fåvitska och de visa jungfrurna att för alltid skiljas åt, och de kommer att skiljas åt över korset, som representerar söndagslagens annalkande. Det var i Caesarea Filippi som Kristus började undervisa om den annalkande söndagslagen. När Han gjorde det, motsatte sig Petrus budskapet; således representerar Petrus, inom loppet av nio verser, dem som blir beseglade och dem som skingras av korsets budskap, vilket är söndagslagen.

Han sade till dem: »Men vem säger ni att jag är?»

Och Simon Petrus svarade och sade: Du är Kristus, den levande Gudens Son.

Och Jesus svarade och sade till honom: Salig är du, Simon Barjona; ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen. Och jag säger dig också, att du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den. Och jag skall ge dig himmelrikets nycklar; och vad du än binder på jorden skall vara bundet i himlen, och vad du än löser på jorden skall vara löst i himlen.

Då befallde han sina lärjungar att de inte skulle säga till någon att han var Jesus, Kristus. Från den tiden började Jesus visa för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästerna och de skriftlärda, och bli dödad och uppväckt igen på tredje dagen.

Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättavisa honom och sade: Gud bevare dig, Herre; detta skall aldrig vederfaras dig.

Men han vände sig om och sade till Petrus: Gå bort ifrån mig, Satan! Du är mig till anstöt; ty du tänker inte på det som hör Gud till, utan på det som hör människorna till. Matteus 16:15–23.

Korsfästelsen vid tredje timmen och Petrus budskap i den övre salen sammanfogar den profetiska övergången från den stridande kyrkan, definierad som kyrkan med både vete och ogräs, till den triumferande kyrkan. Den triumferande kyrkan är Pingstens förstlingsoffer av vete, vilket är söndagslagen. När ogräset och vetet når mognad, skiljer änglarna de två klasserna åt. Det är regnet som började falla lätt vid 9/11 som förorsakar att vetet och ogräset bär frukt.

En period om sex timmar representerar historien om lägermötet i Exeter fram till den 22 oktober 1844, Kristi triumfatoriska intåg i Jerusalem och kung Davids intåg i Jerusalem med arken. Den nionde timmen är också tiden för aftonoffret, omkring klockan 15.

Och detta är vad du skall offra på altaret: två årsgamla lamm, dag efter dag, beständigt. Det ena lammet skall du offra på morgonen, och det andra lammet skall du offra om aftonen. 2 Moseboken 29:38, 39.

Ordet som översatts med ”ja”, återges ibland som ”mellan aftnarna”. ”Mellan aftnarna” syftar på den sex timmar långa perioden mellan den tredje och den nionde timmen. Kristi förbundsvecka representerar den sex timmar långa perioden på korset, vilken blir alfa för den sex timmar långa perioden på pingstdagen. Två vittnen i förbundsveckan identifierar en period om sex timmar, som är direkt förbundna inte bara med profetian om den heliga veckan, utan också med symbolerna för pingsttiden. Sedan, vid avslutningen av just denna samma profetiska vecka, kallas Petrus till Caesarea vid den nionde timmen. Det förhållandet att det inom samma profetiska struktur av den heliga veckan finns tre nionde timmar, av vilka två är omegaavslutningar på en sex timmar lång period, vilken också var perioden mellan morgon- och aftonoffret, kräver av profetisk nödvändighet att det måste finnas en tredje timme som utgör alfa för en period som slutade vid Kornelius’ nionde timme.

Två Caesareor, båda med Petrus som en central gestalt, identifierar Caesarea Filippi som den tredje timmen. Den sex timmar långa perioden börjar och slutar med Caesarea, eftersom slutet åskådliggörs genom början.

Påskalammet skulle slaktas på aftonen, vilket är den nionde timmen — då Kristus dog.

Och ni skall hålla det i förvar till den fjortonde dagen i samma månad; och Israels menighets hela församling skall slakta det på aftonen. 2 Moseboken 12:6.

Bönens stund är också den nionde timmen, ty det var vid aftonoffret.

Låt min bön träda fram inför dig såsom rökelse, och mina händers upplyftande såsom aftonoffret. Psaltaren 141:2.

I överensstämmelse med att aftonoffret var bönestunden ber Esra vid aftonoffret; således ber han vid nionde timmen, då Petrus är i templet, då Kristus dog och då Cornelius fick besked att sända efter Petrus.

Och vid aftonoffret reste jag mig ur min bedrövelse; och sedan jag hade rivit sönder min klädnad och min mantel, föll jag på knä och räckte ut mina händer till Herren, min Gud. Esra 9:5.

I sin bön omvänder sig Esra sedan han har förstått att de som hade kommit ut från Babylon för att återuppbygga templet och Jerusalem hade förenat sig med hedniska hustrur.

Medan Esra bad och bekände, gråtande och nedkastande sig inför Guds hus, samlades till honom ur Israel en mycket stor skara av män och kvinnor och barn; ty folket grät bitterligen. Då tog Sjekanja, Jehiels son, en av Elams söner, till orda och sade till Esra: Vi har handlat trolöst mot vår Gud och tagit främmande kvinnor av landets folk; men ännu finns det hopp för Israel i denna sak. Låt oss nu därför sluta ett förbund med vår Gud att sända bort alla kvinnorna och dem som är födda av dem, enligt rådet från min herre och från dem som bävar för vår Guds bud; och låt det ske enligt lagen. Stå upp; ty denna sak åligger dig. Också vi skall stå med dig. Var frimodig och gör det.

Då trädde Esra fram och lät de främsta prästerna, leviterna och hela Israel svära att de skulle handla enligt detta ord. Och de svor. Sedan stod Esra upp och gick bort från Guds hus till kammaren som tillhörde Johanan, Eljasibs son; och när han kom dit åt han inget bröd och drack inget vatten, ty han sörjde över överträdelsen hos dem som hade återvänt från fångenskapen. Och man lät utropa i Juda och Jerusalem till alla dem som hade kommit tillbaka från fångenskapen, att de skulle samlas i Jerusalem; och att var och en som inte kom inom tre dagar, enligt furstarnas och de äldstes beslut, skulle få all sin egendom förverkad och själv utestängas från församlingen av dem som hade återvänt från fångenskapen. Då samlades alla män av Juda och Benjamin i Jerusalem inom tre dagar. Det var den nionde månaden, på tjugonde dagen i månaden; och allt folket satt på den öppna platsen framför Guds hus, darrande på grund av denna sak och för det myckna regnet. Esra 10:1–9.

Förbundet med de etthundrafyrtiofyra tusen framställs som en avskiljning från dem som hade tagit främmande hustrur. Detta är de visa och dåraktiga jungfrurnas avskiljning, och den äger rum vid nionde timmen, vilket är Kristi död, Petrus i templet på pingstdagen och Petrus som kallas till Caesarea vid havet. Esras avskiljning är också leviternas rening genom förbundets budbärare i Malaki, kapitel tre. Rensningen i Malaki åskådliggör Kristi två tempelrensningar.

”När Jesus renade templet från världens köpare och säljare tillkännagav Han sitt uppdrag att rena hjärtat från syndens orenhet — från de jordiska begären, de själviska lustarna, de onda vanorna, som fördärvar själen. Malaki 3:1–3 citerat.” Messias, s. 161.

Esra och de som träder in i förbundet uppmanas att ”stå upp”, och Josua blev tillsagd att resa sig upp efter att alla rebellerna hade dött under en period av trettioåttio år. Det tog två år för det forntida Israel att misslyckas i den tiofaldiga prövningsprocessen, och trettioåttio år senare var rebellerna alla döda, och Gud säger åt dem att stå upp.

”Stå nu upp”, sade jag, ”och gå över bäcken Sered.” Och vi gick över bäcken Sered. Och den tid under vilken vi kom från Kades-Barnea, till dess att vi hade gått över bäcken Sered, var trettioåttio år, till dess att hela generationen av de stridbara männen hade utrotats ur lägret,

såsom Herren hade svurit dem. 5 Moseboken 2:13, 14.

I Johannes fem botade Jesus den vanföre mannen som hade varit sådan i trettioåttå år, och när Han botade honom sade Han till mannen att ”stå upp”.

Ty en ängel steg ned i dammen vid en viss tid och rörde upp vattnet; den som då först steg ned, sedan vattnet hade rörts upp, blev botad från vilken sjukdom han än led av. Och där var en man som hade varit sjuk i trettioåttå år. När Jesus såg honom ligga där och visste att han redan länge hade varit i detta tillstånd, sade han till honom: Vill du bli frisk?

Den sjuke mannen svarade honom: Herre, jag har ingen som hjälper mig ner i dammen när vattnet sätts i rörelse; men medan jag är på väg ner, stiger en annan ner före mig.

Jesus sade till honom: Stå upp, tag din bädd och gå. Och mannen blev genast frisk och tog sin bädd och gick. Men det var sabbat den dagen. Johannes 5:4–9.

Vid Esras framställning av de etthundrafyrtiofyra tusendes förbund skulle folket ”stå upp”. År 1838 förutsade Josiah Litch, en framstående milleritisk predikant, slutet på det osmanska väldet omkring år 1840, och den milleritiska förkunnelsen trädde fram, för att sedan få kraft genom den exakta uppfyllelsen den 11 augusti 1840. Kyrkans triumferande upphøjelse inbegriper en förutsägelse som får Guds folk att stå upp när förbundet upprättas. I Esras avskiljande från främmande hustrur finner vi Malakis rening av leviterna, och även Kristi två tempelreningar, och varje linje identifierar en åtskillnad mellan vete och ogräs, vilken fullbordas när Kristus för evigt avlägsnar synden ur de etthundrafyrtiofyra tusendes hjärtan. Kristi nionde timme och Petrus två nionde timmar, tillsammans med Esras bön om rening, sammanfaller med söndagslagen, då det sena regnet skall utgjutas utan mått. I Daniel kapitel nio får Daniel svar på sina böner vid tiden för aftonoffret, vilket är den nionde timmen.

Ja, medan jag ännu talade i bön, rörde vid mig mannen Gabriel, som jag hade sett i synen i begynnelsen, när han kom flygande med hast, vid tiden för aftonoffret. Daniel 9:21.

Vi blir upplysta om att de syner som gavs åt Daniel vid Shinars stora floder nu håller på att gå i uppfyllelse, och att vi skall beakta de omständigheter under vilka profetiorna gavs.

Det ljus som Daniel mottog från Gud gavs särskilt för dessa sista dagar. De syner han såg vid Ulajs och Hiddekelns stränder, de stora floderna i Sinear, håller nu på att gå i uppfyllelse, och allt som har förutsagts skall snart ske.

”Betrakta den judiska nationens omständigheter när Daniels profetior gavs.” Testimonies to Ministers, 113.

Ljuset från de syner som är förknippade med floderna Hiddekel och Ulai representerar de sista sex kapitlen i Daniel kapitel elva. I kapitel nio, representerat av floden Ulai, får Daniel ljus över kapitel sju, åtta och nio. I kapitel tio, representerat av floden Hiddekel, får Daniel ljuset från kapitel tio, elva och tolv. Den profetiska informationen representeras både av de profetiska händelser som framställs i kapitlen och av Daniel själv, ty vi skall beakta den judiska nationens omständigheter när profetiorna gavs.

Vi skall föra dessa överväganden till de sista dagarna och bringa dem i överensstämmelse med den andre profetens vittnesbörd. Detta innebär att liksom Petrus befinner sig i Caesarea Filippi och även Caesarea Maritima, blir Daniel besökt av Gabriel vid den nionde timmen i kapitel nio, och han blir besökt på den tjugoandra dagen i kapitel tio. Ljuset från Ulai och Hiddekel för de sista dagarna förseglas upp för Daniel vid den nionde timmen på den tjugoandra dagen. Detta ljus representerar utgjutelsen av det sena regnet utan mått vid söndagslagen.

Daniels vittnesbörd öppnas fullständigt vid den nionde timmen, ty det identifierar både den yttre och den inre historien om det som ”vederfar” Guds folk i de yttersta dagarna. När detta ljus förkunnas för hedningarna, representerade av Kornelius, kommer de att sända efter de etthundrafyrtiofyra tusen, Guds lag kommer att mördas genom påtvingandet av söndagsfirande, och Petrus kommer att framföra ett budskap till det tempel som Kristus hade lämnat och betecknat som judarnas tomma hus. Petrus talar till hedningarna, och även till Stora rådet, medan Esra vädjar om avskiljning och Daniel fastar och ber om ljus. Den nionde timmen vid pingsten, vid Kristi död, vid Kornelius kallelse av Petrus och aftonoffret sammanfaller alla med Elia på berget Karmel.

Det är uppenbart att sextimmarsperioden representerar en period som slutar vid söndagslagen, men att den börjar med en händelse som är direkt förbunden med slutet, såsom morgon- och aftonoffren var. Med avseende på Petrus är sextimmarsperioden Caesarea Filippi till Caesarea vid havet. Vid pingsten var den övre salen till templet. Den period som är det klara ljuset, uppställt i början av stigen, är Midnattsropet, och den perioden sträcker sig fram till söndagslagen. De sex timmarna, mellan aftnarna, representerar Kristi triumfartade intåg i Jerusalem, vilket i sin tur representerade perioden från lägermötet i Exeter den 12 till 17 augusti 1844, som inledde förkunnelsen av budskapet vilket nådde sin fullbordan den 22 oktober 1844. Exeter är Caesarea Filippi och Caesarea vid havet är den 22 oktober 1844. Begynnelsen markeras av Caesarea, liksom avslutningen.

Det triumfatoriska intåget kännetecknas av en kontrovers i början och en kontrovers i slutet. Kontroversen i Exeter representerades av den falska tillbedjan som ägde rum på området i Watertown-tältet. Två budskap representerades av dessa två tält, och när Kristus red in i Jerusalem klagade de trätlystna judarna över det budskap som förkunnades när Han kom ned från Olivberget, ridande in i Jerusalem på den nyligen lössläppta åsnan. Den första och den sista kontroversen identifierar ett alfa och omega för perioden. I Exeter representerar Watertown-klassen en klass av jungfrur som inte hade någon olja, och för dem stängdes frälsningens dörr. Vid slutet av den perioden stängdes dörren in till det heliga, och därmed gavs ett alfa och omega åt perioden. Detta alfa och omega överensstämmer med de två kontroverserna kring det triumfatoriska intåget, och Caesarea till Caesarea med Petrus.

I Caesarea Filippi ändras Simon Barjonas namn till Petrus, i ett avsnitt där han prisas som en inspirationsspråkrör och därefter fördöms som Satan, för att han motsätter sig korsets budskap. Petrus är en symbol för de två klasser som skiljs åt genom budskapet om dopet och korset, vilket är budskapet om 11 september och söndagslagen.

”För var och en av de grupper som representeras av farisén och publikanen finns en lärdom i aposteln Petrus historia. Under sin första tid som lärjunge ansåg Petrus sig vara stark. Liksom farisén var han i sin egen uppskattning ’icke såsom andra människor’. När Kristus, aftonen före sitt förräderi, förvarnade sina lärjungar: ’I skolen alla komma på fall för min skull i denna natt’, förklarade Petrus självsäkert: ’Om också alla andra komma på fall, så skall dock icke jag göra det.’ Mark. 14:27, 29. Petrus kände inte sin egen fara. Självförtroendet vilseledde honom. Han trodde sig kunna stå emot frestelsen; men efter endast några få timmar kom prövningen, och under förbannelse och ed förnekade han sin Herre.” Kristi liknelser, s. 152.

Vid den nionde timmen, vilket är tiden för aftonoffret, kom elden ner såsom svar på Elias bön och förtärde offret, i syfte att låta Guds folk veta att Herren är Gud. Det finns två klasser som symboliseras på berget Karmel: den ena klassen, som då får veta att Herren, han är Gud, och den andra, som representeras av Baals profeter och som därefter blir dräpt.

Och det skedde vid tiden för frambärandet av aftonoffret, att profeten Elia trädde fram och sade: Herre, Abrahams, Isaks och Israels Gud, låt det i dag bli känt att du är Gud i Israel, och att jag är din tjänare, och att jag har gjort allt detta på ditt ord. Svara mig, Herre, svara mig, så att detta folk må veta att du är Herren Gud, och att du har vänt deras hjärta tillbaka igen.

Då föll Herrens eld ned och förtärde brännoffret och veden och stenarna och stoftet och slickade upp vattnet som var i diket. Och när allt folket såg det, föll de ned på sina ansikten och sade: Herren, han är Gud; Herren, han är Gud.

Och Elia sade till dem: Grip Baals profeter; låt inte en enda av dem undkomma. Och de grep dem; och Elia förde dem ned till bäcken Kishon och dräpte dem där. 1 Kung. 18:36–40.

Aftonsoffret, Kristi död, Petrus som botar den lame mannen, Petrus som för budskapet till hedningarna, Daniel som mottar profetiskt ljus, Elias bön som besvaras med eld, medan Esra i säck och aska ber och vädjar om Laodiceas övergång till Filadelfia, om den stridande församlingens övergång till den triumferande församlingen. Den nionde timmen är offrande stund, den bönhörda bönens stund, den stund då himlen vidrör jorden, bron mellan dom och barmhärtighet, och därför dör Kristus vid den nionde timmen, ty den nionde timmens offer öppnade evangeliet för hedningarna, dem som satt i mörker men skulle se ett stort ljus när Daniels bok öppnas fullt ut vid söndagslagen.

Vid Gideons offer i Domarboken 6:21 vidrör Herrens ängel Gideons kött- och osyrade brödoffer med sin stav, och eld slår upp ur klippan för att fullständigt förtära det. Elden bekräftade Guds kallelse till Gideon och hans godtagande av tecknet.

Och han sade till honom: Om jag nu har funnit nåd för dina ögon, så visa mig ett tecken på att det är du som talar med mig. Gå inte härifrån, ber jag dig, förrän jag kommer tillbaka till dig och bär fram min gåva och sätter den framför dig. Och han sade: Jag skall stanna kvar tills du kommer tillbaka. Då gick Gideon in och tillredde en killing och osyrade kakor av en efa mjöl; köttet lade han i en korg, och spadet hällde han i en gryta, och han bar ut det till honom under terebinten och frambar det. Och Guds ängel sade till honom: Tag köttet och de osyrade kakorna och lägg dem på denna klippa, och håll ut spadet. Och han gjorde så. Då räckte

Herrens ängel ut änden av staven som han hade i sin hand och rörde vid köttet och de osyrade kakorna; och eld steg upp ur klippan och förtärde köttet och de osyrade kakorna. Sedan försvann Herrens ängel ur hans åsyn. Och när Gideon förstod att det var Herrens ängel, sade Gideon: Ack, Herre Gud! Ty jag har sett Herrens ängel ansikte mot ansikte. Domarboken 6:17–22.

Ängeln visade sig för Gideon i kapitlets första vers och kallade Gideon ”en taper stridsman”, och Gideon bad om ett tecken för att bevisa detta påstående. Därefter ber Gideon ängeln att dröja, och den ängel som dröjer i profetian är den andre ängeln. Sedan dröjsmålstiden hade upphört, frambär Gideon ett offer, och eld förtär offret. Gideon befinner sig vid nionde timmen, ty Elia var aftnonffret, och den nionde timmen är söndagslagen när pingstens eldstungor sammanfaller. Gideon representerar en klass som ser Herren ansikte mot ansikte, vilket är vad som hände Daniel i kapitel tio. När Gideon såg elden förtära offret, insåg han därefter att han hade haft att göra med Herren, som han hade sett ansikte mot ansikte.

Gideon vaknar upp till denna verklighet när eldundret bekräftar tecknet, och tecknet var Gideon, Guds mäktige man, och hären av 300 präster, som alla hade Habackuks 300 tavlor i sina händer. Tecknet, eller baneret, är Gideon själv och hären på trehundra, som också är Hesekiels mäktiga här — den som reser sig upp i kapitel trettiosju.

När tabernaklet invigdes i Leviticus 9:23, 24, efter Arons första offer som överstepräst, gick eld ut från inför Herren och förtärde brännoffret och fettstyckena på altaret. Folket ropade högt och föll ner på sina ansikten i vördnad. Detta måste, rad på rad, överensstämma med Elias eld.

Estras bön vid nionde timmen om åtskiljandet av vete och ogräs, vilken inträffar vid söndagslagen, uppfylls då när den kämpande församlingen förvandlas till den triumferande församlingen. Den måste också stå i samklang med Gideons eld. Den förtärande elden över Arons första offer, som frambars efter sju dagars invigning på den åttonde dagen, återkom samma dag och förgjorde Arons två ogudaktiga söner. När den Helige Ande utgjuts utan mått vid nionde timmen, vid söndagslagen, kommer en åtskillnad att ske mellan två klasser av präster, och den triumferande församlingen kommer att påbörja det verk som förebildas av Efesos vita häst, som drar ut såsom segrande och för att segra. Den triumferande församlingens smörjelse finner ett andra vittnesbörd i Salomos tempel.

Vid Salomos tempelinvigning i 2 Krönikeboken 7:1–3, efter Salomos bön, föll eld ned från himlen och förtärde brännoffren och slaktoffren. Herrens härlighet uppfyllde templet, vilket ledde folket till att tillbe och förkunna Guds godhet och hans evigt varande barmhärtighet. Vid söndagslagen upphöjs den triumferande församlingen över alla berg såsom en krona och ett baner enligt Sakarja och Jesaja. När elden föll ned vid Salomos invigning av templet, uppfylldes templet av Herrens härlighet, vilket symboliserar att den sjunde basunens ljudande har fullbordat sitt verk på Guds folk och står i begrepp att fullborda just detta verk på arbetarna i elfte timmen. Den sjunde basunen representerar försoningen, föreningen mellan gudomlighet och mänsklighet som sker när Jesus upphöjer sitt härlighetens rike. Den eld som föll ned vid Moses tabernakel och Salomos tempel var också en domens eld för Arons son, liksom den var det för David.

Davids offer på Araunas/Ornans tröskplats i 1 Krönikeboken 21:26, under den plåga som förorsakades av Davids folkräkning, besvarades med eld från himlen på altaret, vilket angav att offret var mottaget och satte stopp för plågan. Laodiceas plåga upphör när elden faller över Davids offer för att avvända plågan av hans beroende av mänsklig styrka och vishet. Övergången från det mänskliga till det gudomligt mänskliga markeras när försoningen fullbordas och församlingen upphöjs såsom ett baner. Vid den tidpunkten, i överensstämmelse med Salomos tempel, fyllde Herrens härlighet templet, när gudomlighet förenas med mänsklighet.

Vi kommer att fortsätta vår betraktelse av den period som Midnattsropet utgör, sådan den framställs genom den tredje och den nionde timmen, i nästa artikel.

Och efter sex dagar tog Jesus med sig Petrus och Jakob och Johannes, hans broder, och förde dem upp på ett högt berg, där de var avskilda. Och han förvandlades inför dem; och hans ansikte lyste såsom solen, och hans kläder blev vita såsom ljuset. Och se, Mose och Elia visade sig för dem och samtalade med honom.

Då svarade Petrus och sade till Jesus: Herre, det är gott för oss att vara här. Om du vill, så låt oss här göra tre hyddor: en åt dig och en åt Mose och en åt Elia. Medan han ännu talade, se, då överskyggade dem ett lysande moln; och se, ur molnet kom en röst som sade: Denne är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag; hör honom.

Och när lärjungarna hörde det, föll de ner på sina ansikten och greps av stor fruktan. Då gick Jesus fram och rörde vid dem och sade: Stå upp och var inte rädda.

Och när de lyfte upp sina ögon, såg de ingen utom Jesus allena. Och medan de gick ned från berget, befälde Jesus dem och sade: Berätta inte synen för någon, förrän Människosonen har uppstått från de döda. Matteus 17:1–9.